



ת"פ 30575/03/20 - מדינת ישראל נגד נדאל עאיד, עמאד א לדין חוסיין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 30575-03-20 מדינת ישראל נ' עאיד(עצור/אסיר

בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. נדאל עאיד (עצור/אסיר בפיקוח)

2. עמאד א לדין חוסיין (עציר)

בשם המאשימה: עו"ד נג'וא סלימאן

בשם הנאשם 2: עו"ד טארק נעאמנה

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו יחד עם נאשם אחר בעבירות נשק (נשיאה והובלת נשק אביזר ותחמושת) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 + 29 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 21.2.20 נהג הנאשם 2 ברכבו מסוג מאזדה שנאשם 1 לידו כשהוא מוביל ברכב רובה מאולתר מסוג קרלו ובתוכו מחסנית ותחמושת. הם נסעו מדיר חנא לסכנין והגיעו לביתו של פואד אבו ריא, חברו של נאשם 2, שם שהו פואד עם אדם נוסף בשם אמיר זבידה.

3. כשהגיעו לבית הבחין הנאשם 2 באמיר יוצא מביתו של פואד ונכנס לרכבו במטרה לעזוב את המקום, על רקע סכסוך 2 בין הנאשם לבין אמיר חסם הנאשם 2 את אמיר ברכבו וירד מהרכב כשהוא נושא את הנשק והורה לאמיר לרדת מהרכב ולהיכנס לביתו של פואד. אמיר עשה כן מתוך פחד מהנאשם 2 ובין השניים התגלע ויכוח, כאשר פואד ואחרים ששהו בבית הפרידו ביניהם. בשלב זה נכנס נאשם 1 לבית וכעבור זמן קצר אחד הנוכחים נטל את הנשק, יצא מהבית וירה באמצעותו 3 כדורים ומיד לאחר מכן חזר לבית עם הנשק.

בהמשך, הוזעקו כוחות משטרה למקום משהבחין בכך נאשם 2 הורה לנאשם 1 לברוח עם הנשק ולהעלים אותו. בשלב זה נטל את הנשק ויצא דרך החלון וזרק אותו מעל גדר לתוך שדה פתוח מאחורי הבית, וזאת בכוונה להעלים ראיות.

טיעוני המדינה:

עמוד 1



4. המדינה טענה שהענישה צריכה לבטא את הסיכון הפוטנציאלי הטמון בנשק שמוחזק שלא כדין בידי אנשים שלא מורשים (ע"פ 3300/06 **סולטאן אבו סנינה נ' מ"י**).

נטען שנפגעו הערכים החברתיים המוגנים של הבטחת שלום הציבור, ביטחון, בריאותו שלמות גופו וקדושת חייו, וכן הבטחת שלומו של כל מי שנכח במקום בעת ביצוע העבירה.

5. נטען שהנאשם תכנן את מעשיו, חלקו היה מוחלט, כאשר הוא היה הדומיננטי בביצוע העבירות. נטען שהיה צפוי להיגרם נזק חמור ביותר בעקבות אופי העבירה ושלא הייתה סיבה מוצדקת לבצעה.

6. מכל האמור נטען למתחם ענישה הולם בין 3 עד 6 שנות מאסר. באשר לענישה בתוך המתחם נטען שיש להטיל עונש מהרף האמצעי, כאשר לא הוכחה פגיעה קשה בנאשם ומשפחתו כתוצאה מהטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית מעבר לפגיעה שהיא נחלתו של כל אחד שנדון לעונש כאמור. נטען שהנאשם לא עשה מאמץ לתקן תוצאות מעשיו ושלא חלף זמן משמעותי מאז ביצוע עבירות.

7. מבחינת מדיניות הענישה הוזכרו המקרים הבאים:

ע"פ 3877/06 **ג'באלי נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בביצוע עבירה של נשיאת נשק, כאשר נסע ברכב כשהוא נושא אקדח טעון על מנת להיפגש עם אחר ונתפס ע"י שוטרים. נקבע מתחם שבין 24 - 48 חודשי מאסר והוטלו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון, נדחה.

ע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.11) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של החזקת ונשיאת נשק שהוא החזיק אקדח FN בביתו מתחת למזרון יחד עם 63 כדורים שהוטמנו בחצר ביתו והוא אף נשא את הנשק לפרקים. היה מדובר בנאשם בעל הרשעות קודמות. הוא נידון ל-50 חודשי מאסר בפועל שבערעור הופחתו ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 2251/15 **נפאע נ' מ"י** (4.12.11) הורשע הנאשם בשתי עבירות של סחר בנשק ושתי עבירות של נשיאת נשק ולאחר שמכר אקדח ותת מקלע לסוכן. הנאשם היה בעל עבר פלילי עשיר וניתן תסקיר שלילי. הערכאה הדיונית הטילה 38 חודשי מאסר בפועל והעונש הוחמר בבית המשפט העליון ל-46 חודשי מאסר.

ע"פ 3138/11 **עפיף הייבי נ' מדינת ישראל** (6.3.12) הורשע הנאשם באישום אחד של עבירות ניסיון לסחר בנשק וקשירת קשר לפשע, הוא היה בעל עבר פלילי עשיר. נגזרו עליו 36 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה.

ע"פ 9702/16 **סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל** (13.9.17) הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של נשיאת והובלת נשק וכן נשיאה והובלת תחמושת ללא רשות. באותו מקרה המערער נהג ברכב, הבחין בנוסע ברכב אחר משליך תיק לעבר צד הדרך ולאחר מכן הוא חיפש אחר תיק וגילה שיש



בתוכו תת מקלע מאולתר, קת המתאימה ל-M16 שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורים 9 מ"מ, הוא נשא את התיק לחנות שברשותו ונותרו בחזקתו משך כחצי שנה. הושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

יוער שאזכרו פסקי דין נוספים כאשר נקבעו במסגרתם עונשים דומים.

כמו כן ביקשה המדינה לפסול את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה בפסילה מותנית.

טיעוני הסנגור:

8. לטובת הנאשם העיד אביו שסיפר שהוא נכה ושבנו הנאשם 2 מטפל בו, גם מטפל באמו, שגם היא סובלת מבעיות בריאות שונות, ובעניין זה הוגשו מסמכים רפואיים רבים.
9. נטען שהנאשם 2 הודה בהזדמנות הראשונה, לא ניהל ישיבות הוכחות וחסך זמן שיפוטי. הוזכר כי לנאשם אין הרשעות קודמות ושהוא עבד בשיפוצים עד למעצרו ושווה תקופה ממושכת במעצר, שתנאיו קשים מתנאי מאסר.
10. הוזכר עוד שנמחקה עבירת האיומים מכתב האישום המתוקן, שהייתה במדרג גבוה במקור.
11. עוד הוזכר שלא מיוחס לנאשם 2 באופן מפורט הירי שבוצע על פי כתב האישום. כמו כן, הוצג הסכם סולחה, חתום בידי המתלונן ונטען שלא מדובר ממילא בסכסוך ממושך, אלא שני אנשים שהם "חברים" שנפלו ביניהם חילוקי דעות.
12. נטען שהנאשם אמנם טעה והפעיל שיקול דעת מוטעה כאשר הלך והביא את הנשק ונשא אותו, אך הודגש פעם נוספת שאין מדובר בסכסוך דמים, אלא באירוע נקודתי בין שני אנשים שהיחסים ביניהם בדרך כלל טובים, והכוונה הייתה בסה"כ להפגין כוח כלפי המתלונן ולא לגרום נזק אחר נוסף.
13. נטען שהסולחה משמעותית במקרה דנן, על רקע הנסיבות, והסנגור חזר והזכיר את התמיכה שהנאשם נותן לאביו הנכה.
14. הסנגור טען שמרבית הפסיקה שהוזכרה על ידי המדינה אינה כוללת עונשים כה חמורים, כפי שהתבקשו ונטען למתחם שבין 9 עד 24 חודשים.



15. נטען שיש להטיל עונש ברף התחתון של המתחם, לאור העובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, לאור סוג הנשק ולאור העובדה שנערכה סולחה.

16. הסנגור גם אזכר את ע"פ 9702/16 סמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.17), שם, בגין עבירות של נשיאת והובלת נשק ללא רשות, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, וכן נשיאת והובלת תחמושת ללא רשות, לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שלא כלל הסדר אודות העונש, הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל על הנאשם (המקרה הוזכר גם על ידי המדינה).

17. הסנגור הדגיש את מתחם הענישה שהוצע על ידי ביהמ"ש העליון, בין 10 ל-30 חודשי מאסר, ובאותו מקרה הערעור על העונש נדחה, וע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבדאלכרים סלימאן (19.1.14), שם נגזרו על ידי הערכאה הדיונית 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, כאשר הוא הורשע בעבירות של רכישת והחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, ורכישת והחזקת תחמושת, לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק ונשיאה והובלת נשק ותחמושת, והפרעה לשוטר במילוי בתפקידו, ומעשה פזיזות ורשלנות והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

באותו מקרה המשיב רכש מאדם אחר נשק מסוג קרלו וכן מחסנית וכדורים וירה בשטח פתוח והטמין אותו במקום מסתור, סמוך לביתו. הוא גם, בהזדמנות אחרת, נהג ברכב כאשר הנשק בתא המטען. הובעה הדעה שמתחם הענישה צריך לנוע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל ושלא ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות בקשר לעבירות הנשק.

באותו מקרה, בנסיבות, הערעור נדחה, כאשר לא נמצא פסול בכך שהערכאה הדיונית העדיפה להדגיש את פוטנציאל השיקום.

עמדת הנאשם:

18. הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין:

19. הנאשם 2 עצור מיום 21.2.20, בן 24 ללא עבר פלילי.

20. הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, כאשר עבירות הנשק פוגעות בצורה משמעותית בערכים אלה. במקרה דנן, היה מדובר בעבירה שתוכנה, כאשר הנאשם נשא עמו את הנשק והתחמושת. יחד עם זאת, כפי שפורט בכתב האישום המתוקן, הירי שבוצע לא פגע באדם וגם לא יוחס אליו ספציפית.



21. הנאשם 2 היה הגורם הדומיננטי בביצוע העבירות, לעומת הנאשם 1, שחלקו פחות בהרבה.

22. בנסיבות ובהסתמך על הפסיקה שהוגשה, נראה לי שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 2-5 שנות מאסר בפועל, כאשר יצוין שבשנים האחרונות חלה החמרה בענישה.

23. שוכנעתי שהנאשם באמת מהווה גורם מסייע לאביו, בעקבות מצב בריאותו, ואביו תלוי בו במידה רבה, לצורך ביצוע פעולות יומיומיות. מכך יוצא שכליאתו תפגע במשפחתו מעבר למידה הרגילה, ויש לצער על כך.

24. כמו כן, הנאשם הודה בשלב מוקדם מאוד של ההליך ונערך הסכם סולחה בין הצדדים.

25. מכל האמור, הנני מטיל עונשים כדלקמן:

א. 34 חודשי מאסר בפועל, שמהם תנוכה תקופת המעצר מיום 21.2.20.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים למשך 3 שנים שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירות נשק מסוג פשע.

ג. פסילה מלשאת רישיון נהיגה למשך שנה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום הודעה לנאשם.

ניתן היום, ט"ו אב תש"פ, 05 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.